

Zaostří zrak: co bylo, již dnes třeba není

--	--

Můj mozek, přesto, že jeho činnost pozoruji již 27 let, mě dokáže stále ještě překvapit. I když jeho funkce a závěry zkoumám a dělám si z toho pro sebe závěry a učím sebe i druhé, jak s těmito závěry pracovat, občas mívám pocit, že moje hlava si ze mě dělá legraci. Pokud její „srandičky“ jsou pro mě opravdu legraci produkující závěry, je to fajn, v opačném případě se mohou dít nepříjemné věci a dokonce mohu i o hodně přijít.

Mozek si navykne na své vlastní vnímání světa a pokud se změní, trvá mu déle, než změnu zaregistruje anebo si jí vůbec ani nevšimne.

Co to pro nás znamená? Mnoho. Vezměte si například, že jste po těžkém rozchodu a potřebuje si najít dalšího partnera. Náročný rozchod vám ale předělal hlavu a vy jste se naučili vidět opačné pohlaví jinak. Zranění rozchodem jste si vytvořili určitý pohled na svět a ten ovlivňuje veškeré vaše cítění i chování. Pokud vás partner zranil, již budete vždy pohlížet na potencionální partnery jako na možné zranitele a přitom to vůbec nemusí být pravda. Váš nový partner, který se vyskytl na vaší scéně, může být mírumilovný jedinec. To vám však mozek nenabídne. Vždy již budete předpokládat, že tam žihadlo zranění někde bude.

Pokud jste zažili zradu v podnikání, mozek si nepříjemné situace zapamatuje a veškeré další podnikatelské aktivity bude hodnotit dle toho návyku. Budete podezíraví i na místech, kde to není zapotřebí a pravděpodobně již s nikým podnikat nebudete. Tak podobně bychom mohli vyjmenovávat další situace jako hysterii, žárlivost, krachy, nemoci, násilí, rakoviny, podrazy a jmenujte si své další.

Co se ale nestalo mně? Jel jsem nakupovat do nákupního centra s parkovištěm, kde musíte projet přes parkovací automat a vzít si lístek. Pak se vám otevře závora a vy můžeme vjet do prostoru centra. V tomto případě jsem měl 3 hodiny parkování zdarma. Při výjezdu pak vložíte do automatu svůj lístek a závora se vám otevře. Poněvadž do toho centra jezdím docela často, mozek si vytvořil systém pohledu na vyjíždění: parkovací lístek-vložím ho do automatu-automat jej nasaje a překontroluje-závora se otevírá-vyjíždím.

V mém případě se ale dnes stalo něco zcela úsměvného. Přijíždím k parkovacímu automatu, vložím do něj lístek a ono nic. Vložím ho tam znovu, nic, více na lístek zatlačím, nic. Lidi zlatí, co se děje, proč nemohu vyjet, zkratuji sám v sobě. Pak pohledím před sebe a co nevidím, závora je otevřená..., automat byl totiž mimo provoz a pouštěl ven každého.

Proč jsem teda jako idiot několikrát zbytečně cpal ten lístek ke kontrole? Nevíte? Proč jsem neviděl tu otevřenou závora již dříve při příjezdu?

Protože mozek má naučené formy vidění a tato byla jedna z nich. Byl naučen postupu, který aplikuje stejně už 7 let. A nyní, když nastala změna, neviděl ji.

Zdělil jsem se nad svým chováním a napadly mě následující myšlenky:

Kolik dalších věcí v životě nemám, protože dokola opakuji starý způsob myšlení?

Před kolika závorami stojím, i když tam již nejsou?

Závory (nebo bloky v životě, chcete-li) nám brání vydat se cestou, kterou chceme. Toužíme po něčem a přitom cítíme, že tam nemůžeme jít anebo že to nejde anebo že jsme již staří, tlustí, nemocní, chudí. Směšné a zároveň i tragické je, že tam žádné překážky být nemusí. To jenom vy si na základě mnohaleté zkušenosti myslíte, že tam jsou.

Výjezd do nového světa je volný, všechno můžete mít, jenom se musíme naučit svůj mozek přimět vidět své okolí novým způsobem. Co vždy tak bylo neznamená, že to tak je a bude.

Návod na kompletní změnu hlavy najdete na mém CD [Emoční rovnice](#)

	<p>© Napsal ing. Aleš Kalina Kouč v oblasti osobního rozvoje</p> <p>kalina@mujkouc.cz www.mujvztah.cz www.life-clinic.cz www.mamdepku.cz www.youtube.com/kalinaales www.mujkouc.cz</p> <p>Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.</p>
--	--